

ZAKON O DRŽAVLJANSTVU DEMOKRATSKE FEDERATIVNE JUGOSLAVIJE ("Sl.
list DFJ", br. 64/45)

I Glava

NAČELNE ODREDBE

Član 1

Jugoslovensko državljanstvo je jedinstveno i sastoji se od saveznog i zemaljskog.

Svaki zemaljski državljanin je istovremeno i savezni, a svaki savezni po pravilu i zemaljski.

Jugoslovenski državljanin može imati samo jedno zemaljsko državljanstvo.

Član 2

Jugoslovensko državljanstvo isključuje istovremeno državljanstvo svake druge države.

U pogledu pitanja jugoslovenskog državljanstva merodavni su domaći pravni propisi i međunarodni ugovori.

II Glava

STICANJE I GUBITAK JUGOSLOVENSKOG DRŽAVLJANSTVA

I deo

STICANJE DRŽAVLJANSTVA

Član 3

Jugoslovensko državljanstvo se stiče:

- 1) poreklom;
- 2) rođenjem na području Jugoslavije;
- 3) prirođenjem (podomaćenjem, naturalizacijom); i
- 4) po odredbama međunarodnih ugovora.

Savezno i zemaljsko državljanstvo stiču se u napred navedenim slučajevima zajedno, izuzimajući slučaj stav 3 člana 11.

- 1) Poreklo

Član 4

Poreklom stiču jugoslovensko državljanstvo deca:

- 1) ako su oba roditelja jugoslovenski državljani;
- 2) ako je jedan roditelj jugoslovenski državljanin, a deca potiču iz braka sklopljenog pred nadležnim jugoslovenskim organima;

3) ako je jedan roditelj jugoslovenski državljanin, te jedan od roditelja s detetom stalno boravi u Jugoslaviji, ili ako se jedan od roditelja pre nego što dete navrší 18 godina, zajedno sa detetom, stalno nastani u Jugoslaviji, ili ako je i samo dete stalno nastanjeno ili na odgoju u Jugoslaviji; i

4) ako je jedan roditelj jugoslovenski državljanin, a roditelji i dete koje je rođeno u inostranstvu žive u inostranstvu, pa roditelj, jugoslovenski državljanin, u roku od 5 godina od detetovog rođenja, registruje ga kod jugoslovenskog zastupništva kao jugoslovenskog državljanina. Ukoliko se dete prema zakonu zemlje gde je rođeno smatra jugoslovenskim državljaninom, njegovo registrovanje nije obavezan uslov za sticanje jugoslovenskog državljanstva.

Ako se sudskom odlukom utvrdi očinstvo jugoslovenskog državljanina, na maloletno dete strane državljanke primenjivaće se odredbe ovoga člana.

Član 5

Ako su oba roditelja jugoslovenski državljani različitih zemaljskih državljanstava, zemaljsko državljanstvo deteta utvrđuje se njihovim sporazumom. Kad toga sporazuma nema, dete dobija državljanstvo zemlje za koju su roditelji, u vreme rođenja deteta, bili stvarno najviše vezani. U slučaju da roditelji žive odvojeno, dete dobija zemaljsko državljanstvo roditelja sa kojim živi u zajednici.

2) Rođenje na području Jugoslavije

Član 6

Dete nepoznatih roditelja, rođeno ili nađeno na području Jugoslavije, smatraće se jugoslovenskim državljaninom, ukoliko se ne utvrde njegovi roditelji do navršene 14 godine života. Ovo dete stiće i državljanstvo zemlje u kojoj je rođeno ili nađeno.

Odredbe prednjega stava primenjivaće se i na dete rođeno u Jugoslaviji, ako su oba roditelja bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva.

3) Prirođenje (podomaćenje, naturalizacija)

Član 7

Strani državljani mogu, na osnovu molbe, steći jugoslovensko državljanstvo redovnim i izuzetnim putem.

Član 8

Redovnim putem strani državljanin može steći jugoslovensko državljanstvo, ako ispunjava ove uslove:

- 1) da podnese molbu za naturalizaciju;
- 2) da je u vreme podnošenja molbe navršio 18 godina života i da je radno sposoban;
- 3) da je do vremena podnošenja molbe neprekidno boravio na području Jugoslavije najmanje 5 godina, od toga po pravilu 2 godine na području one zemlje, čije državljanstvo želi da stekne;
- 4) da ima otpust iz svog dosadanjeg državljanstva, odnosno zajamčenje da će ga dobiti, ako bude primljen u jugoslovensko državljanstvo; i
- 5) da se iz njegovog vladanja može zaključiti da će biti lojalan građanin Jugoslavije.

Smatraće se da je uslov tačke 4 ispunjen, ako molilac uopšte nema državljanstva ili će ga, prema zakonu njegove države, izgubiti samim podomaćenjem. Ako strana država uopšte ne dopušta otpust ili postavlja za otpust takve uslove koji se stvarno ne mogu ispuniti, dovoljna je izrična izjava molioca da se, pod pretpostavkom sticanja jugoslovenskog državljanstva, odriče stranog državljanstva.

Član 9

Moliocu, koji po narodnosti pripada kome od naroda Jugoslavije, može se dati jugoslovensko državljanstvo bez obzira na uslove tač. 3 i 4 člana 8.

Lice koje je sklopilo brak s jugoslovenskim državljaninom, muškog ili ženskog pola, ne mora ispunjavati uslove tač. 2, 3 i 4 člana 8. Isto tako može bez obzira na navedene uslove, posle usvojenja (adopcije) usvojitelj, ako je jugoslovenski državljanin, moliti za naturalizaciju usvojenog deteta ispod 14 godina.

Član 10

O sticanju državljanstva redovnim putem (član 8 i 9) donosi rešenje zemaljsko Ministarstvo unutrašnjih poslova uz prethodnu saglasnost saveznog Ministarstva unutrašnjih poslova.

Član 11

Izuzetnim putem može steći jugoslovensko državljanstvo, ako je ispunilo uslove iz tač. 1 i 2 člana 8 ovog Zakona, lice čija naturalizacija predstavlja naročiti državni interes.

O naturalizaciji izuzetnim putem donosi rešenje savezno Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Ovom naturalizacijom dobija strani državljanin i državljanstvo zemlje u kojoj boravi, a kad nema takvo mesto stalnog boravka, zemlje u kojoj se rodio. Ako prirođeni nema mesto stalnog boravka, a nije ni rođen na području Jugoslavije, stiče savezno državljanstvo bez zemaljskog; zemaljsko državljanstvo može naknadno steći prema odredbama članova 29 do 31 ovog Zakona.

Član 12

Lice, kome je naturalizacijom priznato državljanstvo, polaže zakletvu vernosti i lojalnosti. Tek danom položene zakletve navedeno lice stiče jugoslovensko državljanstvo.

Rešenje o naturalizaciji gubi važnost, ako u prednjem stavu navedeno lice ne položi zakletvu u roku od 3 meseca od dana saopštenja rešenja o naturalizaciji.

Član 13

Deca ispod 18 godina stiču naturalizacijom državljanstvo svojih roditelja, kad su im oba roditelja stekla jugoslovensko državljanstvo.

Kada je naturalizacijom samo jedan od roditelja stekao jugoslovensko državljanstvo, ovo se sticanje proteže i na decu naturalizovanoga, ako to on izrično zatraži, a deca žive zajedno s njime u Jugoslaviji. Ako su deca starija od 14 godina, potreban je i njihov pristanak.

II deo

GUBITAK DRŽAVLJANSTVA

Član 14

Jugoslovensko državljanstvo se gubi:

- 1) odsutnošću;
- 2) oduzimanjem;
- 3) otpustom;
- 4) odricanjem; i
- 5) po odredbama međunarodnih ugovora.

Gubitkom saveznog državljanstva gubi se uvek i zemaljsko državljanstvo.

1) Otsutnost

Član 15

Samom odsutnošću gubi jugoslovensko državljanstvo lice koje stalno boravi van područja Jugoslavije, pa za vreme od 15 godina, po navršenoj 18 godini života, ne ispunjava nikakve javne obaveze prema Jugoslaviji, a pored toga je propustilo za poslednjih 5 godina da se evidentira pri zastupništvu Jugoslavije u inostranstvu, ili da se pismeno prijavi saveznom Ministarstvu unutrašnjih poslova.

Ovaj gubitak državljanstva proteže se i na svu decu navedenog lica, koja su se rodila u inostranstvu i tamo stalno žive, ukoliko sama nisu ispunjavala obaveze prema Jugoslaviji ili se evidentirala odnosno prijavila u smislu prednjega stava.

Rešenja o nastalom gubitku državljanstva po ovome paragrafu donosi savezno Ministarstvo unutrašnjih poslova. Rešenje se može pobijati u roku od 2 godine po objavi u "Službenom listu Demokratske Federativne Jugoslavije".

2) Oduzimanje

Član 16

Jugoslovensko državljanstvo se može oduzeti svakom narodnosnom pripadniku onih naroda čije su države bile u ratu protiv Jugoslavije, a koji se državljanin, za vreme ovoga rata ili u vezi toga pre rata, svojim nelojalnim postupcima protiv narodnih i državnih interesa Jugoslavije, ogrešio o svoje dužnosti jugoslovenskog državljanina.

Jugoslovensko državljanstvo se može oduzeti i svakom onom naturalizovanom državljaninu, koji je do svoje naturalizacije došao, koristeći se lažnim navodima ili što je svesno prećutao važne okolnosti, ili koji je u roku od 5 godina po naturalizaciji sudskom presudom kažnjen za neko nečasno delo ili delo protiv narodnih i državnih interesa.

Državljanstvo se može oduzeti svakom jugoslovenskom državljaninu, koji u inostranstvu svojim radom nanosi ili je u vreme rata nanosio štetu narodnim i državnim interesima Jugoslavije, ili odbija da vrši građanske dužnosti, i to po sudskoj presudi i slučajevima naročito predviđenim u Zakonu.

Član 17

O oduzimanju po st. 1 i 2 člana 16 donosi rešenje savezno Ministarstvo unutrašnjih poslova.

Član 18

Oduzimanje po prvoj rečenici st. 1 člana 16 proteže se i na bračnog druga, i decu dotičnog lica, ukoliko ne dokažu da su bili bez veze s neelojalnim bivšim državljaninom i da je njihovo lično vladanje bilo besprekorno, ili da oni po narodnosti pripadaju kome od naroda Jugoslavije.

Oduzimanje po st. 2 člana 16 proteže se i na decu ispod 18 godina, koja su roditeljevom naturalizacijom stekla jugoslovensko državljanstvo.

3) Otpust

Član 19

Otpust iz državljanstva može se dati ako molilac ispunjava ove uslove:

- 1) da je podneo molbu za otpust;
- 2) da je u vreme podnošenja molbe napunio 18 godina;
- 3) da je ispunio obaveze prema državi, kao i javne i društvene obaveze na koje treba paziti u javnom interesu; i
- 4) da je dokazao da je primljen ili da će biti primljen u strano državljanstvo.

Nadležni organ može, kad nađe ovo potrebnim, odobriti otpust uz uslov da otpušteni, u određenom mu roku, podnese dokaz da je primljen u strano državljanstvo. Ako to ne učini otpust gubi važnost.

Isto tako otpust gubi važnost, ako otpušteni produži boravak u Jugoslaviji, a u roku od godine dana ne stekne strano državljanstvo.

Član 20

O otpustu rešava zemaljsko Ministarstvo unutrašnjih poslova uz prethodnu saglasnost saveznog Ministarstva unutrašnjih poslova.

Član 21

Maloletna deca gube jugoslovensko državljanstvo, na zahtev roditelja koji se otpušta, kad su otpustom oba roditelja izgubila jugoslovensko državljanstvo, ili ga je izgubio samo jedan od njih, a drugi ga već ni ranije nije imao. Kad je u pitanju dete iznad 14 godina, potrebno je da ono da svoj izrični pristanak za promenu državljanstva.

Ako maloletno dete ne stekne novo državljanstvo, zadržava jugoslovensko, dok se, zajedno s roditeljem, ne iseli stalno u inostranstvo.

4) Odricanje

Član 22

Jugoslovenski državljanin po poreklu (čl. 4) ima pravo da izjavi do navršene 25 godine života da se odriče jugoslovenskog državljanstva, ako je rođen u inostranstvu i tamo stalno boravi, a dokaže da je državljanin države u kojoj se rodio ili stalno boravi.

Jugoslovenski državljanin koji po narodnosti ne pripada kome od naroda Jugoslavije a iselio se iz Jugoslavije, ima pravo da se odrekne jugoslovenskog državljanstva, ukoliko dokaže da je stekao strano državljanstvo i ispunjava uslove iz tač. 2 i 3 člana 19 ovog Zakona.

Izjave u smislu st. 1 i 2 ovog člana podnose se zastupništvima Jugoslavije u inostranstvu ili saveznom Ministarstvu unutrašnjih poslova.

U pogledu maloletne dece imaju se ovde shodno primenjivati odredbe člana 21 ovog Zakona.

III deo

PONOVO STICANJE DRŽAVLJANSTVA

Član 23

Lice koje je izgubilo jugoslovensko državljanstvo što je kao maloletno dete sledilo roditelje po članu 21 i 22 ovog Zakona, stiće ga ponovo, ako se stalno nastani u Jugoslaviji i podnese posebnu izjavu u roku od 7 godina po navršenoj 18 godini. Izjavu potvrđuje svojim rešenjem zemaljsko Ministarstvo unutrašnjih poslova. Podnosilac izjave stiće državljanstvo danom učinjene izjave. Za sticanje zemaljskog državljanstva merodavno je mesto boravljenja odnosno poslednjeg stalnog boravka.

U svim drugim slučajevima bivši jugoslovenski državljanin ponovo stiće jugoslovensko državljanstvo prema odredbama I dela ove glave. Izuzetno ja za naturalizaciju lica, kojima je po članu 16 st. 1 i 2 oduzeto državljanstvo, potrebna saglasnost saveznog Ministarstva unutrašnjih poslova.

IV deo

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Član 24

Sporove o Jugoslovenskom državljanstvu, kad se oni javljaju kao glavno pitanje, rešava u prvom stepenu savezno Ministarstvo unutrašnjih poslova, na čije rešenje ima mesta žalbi saveznom Vrhovnom sudu.

Protivu prvostepenog rešenja ima zainteresovano lice pravo žalbe u roku od 14 dana. Žalba se predaje onoj vlasti koja je donela prvostepeno rešenje.

Rešenja po ovom paragrafu obavezno se dostavljaju i nadležnom javnom tužiocu.

Član 25

Za sva lica koja po narodnosti pripadaju kome od naroda Jugoslavije, a koja su se u Jugoslaviji rodila i tu obično borave, pretpostavlja se da su jugoslovenski državljani, sve dok se ne dokaže da imaju neko strano državljanstvo, ili da su izgubila jugoslovensko državljanstvo, ili da su se pozivala na strano državljanstvo.

Lice, koje se jednom koristi pretpostavkom o jugoslovenskom državljanstvu iz prednjega stava, ne može se više pozivati na neko strano državljanstvo.

Član 26

Uredbom saveznog Ministarstva unutrašnjih poslova propisuje se način vođenja evidencije jugoslovenskog državljanstva (saveznog i zemaljskog) izdavanje svedodžbi o državljanstvu, kao i tekst, zakletve (član 12).

Član 27

Sticanje državljanstva naturalizacijom kao i gubitak državljanstva odsutnošću, oduzimanjem i otpustom objavljuje se u "Službenom listu Demokratske Federativne Jugoslavije", kao i u zemaljskim službenim novinama, u pogledu odnosnog zemaljskog državljanstva. Ovo se objavljivanjem može vršiti skupno.

III Glava

PROMENE U ZEMALJSKOM DRŽAVLJANSTVU

Član 28

Zemaljsko državljanstvo može se promeniti primanjem u drugo zemaljsko državljanstvo.

Član 29

Svaki savezni državljanin može tražiti da bude primljen u drugo zemaljsko državljanstvo. Ukoliko nisu ispunjeni uslovi iz narednog člana, molba se rešava po slobodnoj oceni.

Član 30

Molba za primanje u zemaljsko državljanstvo ne može se odbiti, ako lice koje traži prijem:

- 1) ima punih 18 godina;
- 2) nije lišeno časnih prava niti se protivu njega vodi postupak za dela koja povlače gubitak časnih prava; i
- 3) do vremena podnošenja molbe neprekidno boravi najmanje 3 godine na području dotične zemlje.

U slučaju usvojenja primenjivaće se shodno odredbe st. 2 člana 9 ovog Zakona.

Član 31

Zemaljskim zakonom će se propisati odredbe o primanju u zemaljsko državljanstvo, pri čemu će se obezbediti jednaka prava i povlastice na području jedne federalne jedinice zemaljskim državljanima drugih federalnih jedinica.

O primanju se ima obavestiti ona zemlja čije se državljanstvo gubi.

Član 32

Kad roditelji stiču zemaljsko državljanstvo po čl. 29 i 30 ovog Zakona, u tome ih slede i njihova deca mlađa od 18 godina shodno odredbama člana 13 ovog Zakona.

Član 33

Nijedna zemlja ne može brisati jugoslovenskog državljanina iz svog državljanstva, dok on ne stekne državljanstvo u nekoj drugoj zemlji.

Član 34

Ako između dve zemlje ili više njih nastane spor o zemaljskom državljanstvu određenog lica, a ne mogu se međusobno sporazumeti, onda o sporu rešava Vrhovni sud Jugoslavije.

Jugoslovenskom državljaninu, čije se zemaljsko državljanstvo ne može utvrditi, izuzev slučaja iz stava 3 člana 11 ovog Zakona, određuje se zemaljsko državljanstvo one zemlje u kojoj neprekidno i dobrovoljno boravi za poslednje 2 godine, a ako toga nema onda zemlje u kojoj je

rođen; ako nije rođen u Jugoslaviji onda zemlje u kojoj je najduže boravio za poslednjih 10 godina, ili, ako mu se ni po tom ne bi moglo utvrditi državljanstvo, onda zemlje u kojoj se zatekao u vreme određivanja državljanstva.

Sve ovo vredi samo dok se ne utvrdi pravo zemaljsko državljanstvo takvog saveznog državljanina.

IV Glava

PRELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

Član 35

Na dan stupnja na snagu ovog Zakona smatraju se jugoslovenskim državljanima sva lica koja su toga dana bili jugoslovenski državljani prema važećim propisima.

Izuzetno od prednjega ovlašćuje se Ministarski savet Demokratske Federativne Jugoslavije da propiše odredbe o slučajevima sticanja jugoslovenskog državljanstva po Zakonu od 28. oktobra 1928. godine, izvršenog u vreme od 6. aprila 1941. godine do stupanja na snagu ovog Zakona. Ministarski savet može ovo ovlašćenje preneti na zemaljske vlade.

Član 36

Jugoslovensko državljanstvo stiču u smislu odredaba ovog Zakona, ukoliko međunarodnim ugovorima ne bude drugačije rešeno, sva lica koja imaju zavičajno pravo odnosno pripadnost u opštinama na područjima koja bi ušla u sastav Demokratske Federativne Jugoslavije po međunarodnom sporazumu, kao i lica koja po narodnosti pripadaju jednom od naroda Jugoslavije, a borave na ovom području - ako se ova lica ne isele sa jugoslovenskog državnog područja ili, na osnovu posebnih propisa, ne optiraju za svoje ranije državljanstvo.

Član 37

Na dan stupanja na snagu ovog Zakona smatraće se zemaljskim državljanima jugoslovenski državljani, koji su tog dana imali članstvo (zavičajnost) odnosno pripadnost u kojoj opštini na području dotične zemlje.

Jugoslovenskim državljanima kojima se ne može odrediti zemaljsko državljanstvo po prednjem stavu, ono se određuje, sa važnošću od dana stupanja na snagu ovog Zakona, po odredbi člana 34 ovog Zakona.

Član 38

Lica koja danom stupanja na snagu ovog Zakona nisu jugoslovenski državljani, a koja bi stekla odnosno zadržala to državljanstvo po odredbama ovog Zakona, mogu, u roku od godine dana po stupanju na snagu ovog Zakona odnosno u roku od godine dana po navršenoj 18 godini, tražiti naturalizaciju u smislu člana 9 ovog Zakona.

Isto tako mogu tražiti naturalizaciju bez obzira na uslove tač. 2, 3 i 4 člana 8 ovog Zakona oni strani državljani, bez obzira na njihovu narodnost, koji su aktivno učestvovali u narodnooslobodilačkoj borbi naroda Jugoslavije. To važi i za decu poginulih ili umrlih učesnika.

Član 39

Lica koja su izgubila jugoslovensko državljanstvo odsutnošću po § 28 Zakona o državljanstvu od 21. oktobra 1928. godine imaju pravo da ga ponovo steknu posebnom izjavom, učinjenom u

roku od godine dana po stupanju na snagu ovog Zakona. Izjavu potvrđuje savezno Ministarstvo unutrašnjih poslova. U tome slučaju smatraće se da je podnosilac izjave stekao državljanstvo danom učinjene izjave.

Član 40

Pod nadležnim jugoslovenskim organima u smislu tač. 2 čl. 4 ovog Zakona smatraju se, za vreme punovažnog sklapanja verskog braka, i organi verskih zajednica.

Član 41

Rokovi za evidentiranje po članu 15 i rok iz tač. 3 čl. 30 ovog Zakona počinju teći danom stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 42

Ovlašćuje se savezni Ministar unutrašnjih poslova da u saglasnosti sa Ministrom inostranih poslova uredbom propiše bliže odredbe potrebne za izvršenje ovog Zakona.

Član 43

Primena ovog Zakona počinje 14 dana posle njegove objave. Time prestaju u celosti da važe svi propisi o državljanstvu, doneti do 6. aprila 1941. godine.

Član 44

Ovaj Zakon stupa na snagu kad se objavi u "Službenom listu Demokratske Federativne Jugoslavije".

ZAKON

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O DRŽAVLJANSTVU UDATE ŽENE

("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 7/58)

ČLAN 1

Ratifikuje se Konvencija o državljanstvu udate žene, koja je otvorena za potpisivanje u Njujorku 20. februara 1957. godine, a koja u originalu na engleskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA

O DRŽAVLJANSTVU UDATE ŽENE

Države ugovornice,

Uviđajući da sukobi zakona i praksa u pogledu državljanstva potiču iz odredaba o gubitku ili sticanju državljanstva žene aktom udaje, rastave braka ili promene državljanstva muža za vreme braka,

Uviđajući da je, u članu 15 Opšte deklaracije o pravima čoveka, Generalna skupština Organizacije Ujedinjenih nacija proklamovala da "svaki pojedinac ima pravo na državljanstvo" i da "niko ne može biti jednostrano lišen svog državljanstva niti prava da promeni državljanstvo".

U želi da sarađuju sa Organizacijom Ujedinjenih nacija na potsticanju opšteg poštovanja i primeni prava čoveka i osnovnih sloboda za sve, bez razlike pola,

Složile su se u sledećem:

Član 1

Svaka država ugovornica se slaže da ni sklapanje ni rastava braka između domaćih i stranih državljana, niti promena državljanstva muža za vreme braka, ne mogu ipso facto imati dejstva na državljanstvo žene.

Član 2

Svaka država ugovornica se slaže da ni dobrovoljno sticanje državljanstva neke druge države od strane njenih državljana, ni odricanje od državljanstva od strane nekog od njenih državljana ne sprečava suprugu pomenutog državljana da sačuva svoje državljanstvo.

Član 3

1. Svaka država ugovornica se slaže da strankinja udata za nekog njenog državljanina može, na svoj zahtev, steći državljanstvo svog muža koristeći se posebnim privilegovanim postupkom naturalizacije; davanje tog državljanstva može podleći ograničenjima koje može zahtevati interes nacionalne bezbednosti ili javnog poretka.

2. Svaka država ugovornica se slaže da se ne može tumačiti da ova Konvencija dira u makakav zakon ili propis, niti sudsku praksu, koji dopuštaju strankinji udatoj za njenog državljanina da punopravno stekne, na svoj zahtev, državljanstvo svog muža.

Član 4

1. Ova Konvencija je otvorena za potpisivanje i ratifikaciju od strane svih država članica Organizacije Ujedinjenih nacija, kao i svih drugih država koje su ili će postati članice ma koje specijalizovane institucije Ujedinjenih nacija ili potpisnice Statuta Međunarodnog suda pravde, ili svih drugih država kojima je Organizacija Ujedinjenih nacija uputila poziv.

2. Ova Konvencija treba da bude ratifikovana a ratifikacioni instrumenti biće deponovani kod Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih nacija.

Član 5

1. Sve države o kojima je reč u paragrafu 1 člana 4 mogu pristupiti ovoj Konvenciji.

2. Pristupanje se vrši deponovanjem instrumenata o pristupanju kod Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih nacija.

Član 6

1. Ova Konvencija će stupiti na snagu devedesetog dana posle deponovanja šestog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju.

2. Za sve države koje budu ratifikovale ovu Konvenciju ili joj budu pristupile posle deponovanja šestog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju, Konvencija će stupiti na snagu devedesetog dana posle dana deponovanja od strane te države njenog ratifikacionog instrumenta ili instrumenta o pristupanju.

Član 7

1. Ova Konvencija će se primenjivati na sve neautonomne teritorije, teritorije pod starateljstvom, kolonije i druge nemetropolske teritorije čije međunarodne odnose obezbeđuje neka država ugovornica; zainteresovana država ugovornica treba, pod rezervom odredaba paragrafa 2 ovog člana, u trenutku potpisivanja, ratifikacije ili pristupanja izjaviti na koju ili koje nemetropolske teritorije će se ova Konvencija primenjivati ipso facto potpisivanjem, ratifikacijom ili pristupanjem.

2. Ako se, u pogledu državljanstva, neka nemetropolska teritorija ne smatra kao celina sa metropolskom teritorijom, ili ako je potrebna prethodna saglasnost neke nemetropolske teritorije, na osnovu ustavnih zakona ili prakse države ugovornice ili nemetropolske teritorije, da bi se Konvencija primenjivala na tu teritoriju, pomenuta država ugovornica treba nastojati da dobije, u roku od dvanaest meseci, računajući od dana kad ta država bude potpisala Konvenciju potrebnu saglasnost nemetropolske teritorije, a kad bude dobila tu saglasnost, država ugovornica će o tome obavestiti Generalnog sekretara Organizacije Ujedinjenih nacija. Od dana kad Generalni sekretar primi to obaveštenje, Konvencija će se primenjivati na teritoriju ili teritorije koje ona naznači.

3. Po isteku roka od dvanaest meseci pomenutog u paragrafu 2 ovog člana, zainteresovane države ugovornice obavestiće Generalnog sekretara o rezultatima savetovanja sa nemetropolskim teritorijama čije međunarodne odnose obezbeđuje, a čija saglasnost za primenu ove Konvencije ne bude data.

Član 8

1. U trenutku potpisivanja, ratifikacije ili pristupanja, svaka država može staviti rezerve na članove ove Konvencije, osim člana 1 i 2.

2. Rezerve stavljene shodno paragrafu 1 ovog člana neće dirati u obavezni karakter Konvencije između države koja bude stavila rezerve i drugih država članica, sa izuzetkom odredbe ili odredaba na koje su stavljene rezerve. Generalni sekretar Organizacije Ujedinjenih nacija saopštiće tekst tih rezervi svim državama koje su ili koje mogu postati članice ove Konvencije. Svaka država članica Konvencije ili koja postane članica Konvencije može obavestiti Generalnog sekretara da se ne namerava smatrati vezanom Konvencijom prema državi koja je stavila rezerve. To obaveštenje treba dati u roku od devedeset dana računajući od saopštenja Generalnog sekretara u pogledu država članica Konvencije, i računajući od dana deponovanja ratifikacionog instrumenta ili instrumenata o pristupanju u pogledu država koje kasnije postanu članice Konvencije. U slučaju da takvo obaveštenje bude učinjeno, Konvencija se neće moći primenjivati između države koja je načinila obaveštenje i države koja bude stavila rezerve.

3. Svaka država koja je stavila rezerve shodno paragrafu 1 ovog člana može ih u svako doba povući u celini ili delimično, posle njihovog prihvatanja, notifikacijom o tome upućenom Generalnom sekretaru Organizacije Ujedinjenih nacija. Ta notifikacija počinje svoje dejstvo na dan njenog prijema.

Član 9

1. Svaka država ugovornica može otkazati ovu Konvenciju pismenom notifikacijom Generalnom sekretaru Organizacije Ujedinjenih nacija. Otkaz počinje da djeluje godinu dana posle prijema notifikacije od strane Generalnog sekretara.

2. Ova Konvencija će prestati da bude na snazi računajući od dana kad stupi u dejstvo otkaz koji svodi broj članica na manje od šest.

Član 10

Svaki spor između dve ili više država ugovornica u pogledu tumačenja ili primene ove Konvencije, koji ne bude rešen putem pregovora, podnosi se radi odluke Međunarodnom sudu pravde, na zahtev jedne od stranaka u sporu, osim ako su se strane složile u pogledu nekog drugog načina rešenja.

Član 11

Generalni sekretar Organizacije Ujedinjenih nacija obaveštava sve države članice Organizacije Ujedinjenih nacija i države nečlanice o kojima je reč u paragrafu 1 člana 4 ove Konvencije:

- a) o potpisivanju i ratifikacionim instrumentima deponovanim shodno članu 4;
- b) o instrumentima o pristupanju deponovanim shodno članu 5;
- c) o datumu na koji će ova Konvencija stupiti na snagu shodno članu 6;
- d) o saopštenjima i notifikacijama primljenim shodno članu 8;
- e) o notifikacijama o otkazu primljenim shodno paragrafu 1 člana 9;
- f) o ukidanju Konvencije shodno paragrafu 2 člana 9.

Član 12

1. Ova Konvencija, čiji su engleski, kineski, španski, francuski i ruski tekst podjednako verodostojni, biće deponovana u arhivi Organizacije Ujedinjenih nacija.

2. Generalni sekretar Organizacije Ujedinjenih nacija dostaviće overenu kopiju Konvencije svim državama članicama Organizacije Ujedinjenih nacija i državama nečlanicama o kojima je reč u paragrafu 1 člana 4.

U potvrdu čega su dolepotpisani, propisno ovlašćeni od svojih Vlada, potpisali ovu Konvenciju koja je otvorena za potpisivanje u Njujorku 20. februara hiljadu devet sto pedeset sedme godine.

Za Kanadu: Ann Shipley

Za Kinu: Cheng Paonan

Za Kolumbiju: Merce Gerlein de Fonnegra

Za Kubu: Dr E. Portuondo

Za Dansku: Karl I. Eskelund

Za Dominikansku Republiku: Minerva Bernardino

Enrique de Marchena

Za Gvatemalu: Graciela Quan

Za Portugal: Vasco Vieira Garin

21. februara 1957.

Za Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Severne Irske: Pierson Dixon

Za Urugvaj: U ime Urugvaja stavljamo u pogledu odredbe člana 3 rezervu koja ima posledica na primenu Konvencije. Ustav Urugvaja ne dopušta davanje nacionalnosti strancima osim ako su rođeni od oca ili od majke Urugvajaca, u kom slučaju oni mogu biti naturalizovani građani. Van tih slučajeva, stranci koji ispunjavaju uslove utvrđene ustavom i zakonom mogu dobiti samo zakonito državljanstvo a ne nacionalnost.

Juan Carbajal Victorica

Tomas G. Brena.

ČLAN 2

Ovlašćuje se savezni Državni sekretarijat za unutrašnje poslove da posebnim pravilnikom reguliše način primene odredaba člana 3 ove konvencije.

ČLAN 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".

Zakon o državljanstvu Narodne Republike Hrvatske iz 1950. godine

NARODNE NOVINE Broj 23 — Strana 64–66

56.

U K A Z

Na temelja člana 74. točke 6. Ustava Narodne Republike Hrvatske Prezidijum Sabora Narodne Republike Hrvatske proglašuje Zakon o državljanstvu Narodne Republike Hrvatske, koji je donio Sabor Narodne Republike Hrvatske, a koji glasi:

ZAKON

o državljanstvu Narodne Republike Hrvatske

I.

OPĆE ODREDBE

Član 1.

Državljanin Narodne Republike Hrvatske može biti samo osoba, koja je istodobno državljanin Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Član 2.

Državljanost ostalih narodnih republika Federativne Narodne Republike Jugoslavije mogu biti počasni državljani Narodne Republike Hrvatske.

Član 3.

Državljanost ostalih narodnih republika Federativne Narodne Republike Jugoslavije uživaju na području Narodne Republike Hrvatske jednaka građanska prava kao i državljani Narodne Republike Hrvatske, osim onih prava, za koja se zakonom izričito traži državljanstvo Narodne Republike Hrvatske.

II.

STICANJE DRŽAVLJANSTVA

1. Državljanost po porijeklu

Član 4.

Dijete, čija su oba roditelja državljani Narodne Republike Hrvatske, stiče rođenjem državljanstvo Narodne Republike Hrvatske.

Član 5.

Ako je jedan roditelj državljanin Narodne Republike Hrvatske, a drugi strani državljanin, dijete je državljanin Narodne Republike Hrvatske, ako po odredbama Zakona o državljanstvu Federativne Narodne Republike Jugoslavije stiče državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Član 6.

Ako je jedan roditelj državljanin Narodne Republike Hrvatske, a drugi državljanin koje druge narodne republike Federativne Narodne Republike Jugoslavije, dijete je državljanin Narodne Republike Hrvatske, ako se roditelji sporazume da dijete bude državljanin Narodne Republike Hrvatske. Ukoliko u slučaju iz prednjeg stava nema sporazuma roditelja o državljanstvu djeteta, dijete je državljanin Narodne Republike Hrvatske:

1. ako u vrijeme rođenja djeteta roditelji imaju zajedničko prebivalište u Narodnoj Republici Hrvatskoj;
2. ukoliko u to vrijeme roditelji nemaju zajedničko prebivalište u Narodnoj Republici Hrvatskoj niti u narodnoj republici, čiji je državljanin drugi roditelj, ako je dijete rođeno u Narodnoj Republici Hrvatskoj;
3. ukoliko dijete, ne stiče državljanstvo ni jednog roditelja na osnovu njihovog zajedničkog prebivališta u vrijeme rođenja a ni po mjestu rođenja, ako je otac djeteta državljanin Narodne Republike Hrvatske.

U slučaju da u vrijeme rođenja djeteta roditelji žive odvojeno, dijete stiče državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, ako je roditelj, kojem je odlukom starateljskog organa dijete povjereno na čuvanje i odgoj, državljanin Narodne Republike Hrvatske.

2. Državljeni po rođenju na području

Narodne Republike Hrvatske

Član 7.

Državljaninom Narodne Republike Hrvatske smatra se dijete, koje je rođeno ili nađeno na području Narodne Republike Hrvatske, a čija su oba roditelja nepoznata, ukoliko se njegovi roditelji ne ustanove do navršene 14 godine njegova života. Odredba iz prednjeg stava vrijedi i za djecu rođenu na području Narodne Republike Hrvatske, ako su oba roditelja bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva.

3. Primanje stranih državljana u državljanstvo

Narodne Republike Hrvatske

Član 8.

Strani državljanin, koji ima uvjete za primitak u državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije, može biti primljen u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, ako to zatraži i i ako bude istodobno primljen u državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Član 9.

O primitku stranog državljanina u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske rješava ministar unutrašnjih poslova Narodne Republike Hrvatske. Protiv rješenja ministra unutrašnjih poslova može se podnijeti žalba Vladi Narodne Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana saopćenja rješenja.

Član 10.

Strani državljanin koji prirođenjem izuzetnim putem stekne državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije, stiče istodobno državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, ako u njoj ima prebivalište a u slučaju da nema prebivalište u Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji, ako se je rodio na području Narodne Republike Hrvatske.

Član 11.

Djeca ispod 18 godina stiču državljanstvo svojih roditelja ako su im oba roditelja stekla državljanstvo Narodne Republike Hrvatske. Kad je samo jedan od roditelja stekao državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, ovo državljanstvo stiču i njegova djeca mlađa od 18 godina, ako on to izričito zatraži, a djeca žive zajedno s njim u Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji. Za djecu stariju od 14 godina potreban je njihov pristanak.

Član 12.

Strani državljanin, koji je primljen u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, stiče ovo državljanstvo istim danom kada stiče i državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

4. Primanje državljanina drugih narodnih republika u državljanstvo

Narodne Republike Hrvatske

Član 13.

Državljanin druge narodne republike Federativne Narodne Republike Jugoslavije, koji zatraži državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, bit će primljen, ako ispunjava slijedeće uvjete:

1. da ima punih 18 godina;
2. da nije lišen građanskih prava i da se protiv njega ne vodi postupak za djela, koja povlače gubitak tih prava;
3. da do vremena podnošenja molbe neprekidno prebiva najmanje godinu dana na području Narodne Republike Hrvatske.

Međutim, ukoliko nisu ispunjeni naprijed navedeni uvjeti, organ nadležan za primitak u državljanstvo može donijeti rješenje o primitku u državljanstvo, bez obzira na uvjete iz prednjeg stava.

Član 14.

Po molbi usvojitelja, koji je državljanin Narodne Republike Hrvatske, usvojeno dijete ispod 18 godina, koje je državljanin druge narodne republike, bit će primljeno u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, bez obzira na uvjete iz čl. 13. st. 1. ovog zakona. Za primanje u državljanstvo usvojenog djeteta starijeg od 14 godina potreban je pristanak tog djeteta. Isto tako državljanin druge narodne republike, koji je sklopio brak s državljaninom Narodne Republike Hrvatske bit će primljen u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske ako to zatraži, bez obzira na uvjete iz čl. 13. st. 1. ovog zakona.

Član 15.

Odredbe čl. 13. vrijede i za državljanina Federativne Narodne Republike Jugoslavije, koji nema državljanstvo ni jedne narodne republike, a želi steći državljanstvo Narodne Republike Hrvatske.

Član 16.

Kad oba roditelja po čl. 13. ili 15. ovog zakona stiču državljanstvo Narodne Republike Hrvatske ili ga stiče samo jedan od njih, a drugi ga je već imao, ovo državljanstvo stiču istodobno i djeca ispod 18 godina. Ako je samo jedan od roditelja stekao državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, djeca ispod 18 godina stiču državljanstvo Narodne Republike Hrvatske, ako to sporazumno odrede oba roditelja. U slučajevima iz prednjih stavaka potreban je pristanak djeteta starijeg od 14 godina.

Član 17.

Rješenje o primitku u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske državljanina druge narodne republike donosi ministar unutrašnjih poslova Narodne Republike Hrvatske. Protiv rješenja

ministra unutrašnjih poslova može se podnijeti žalba Vladi Narodne Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana saopćenja rješenja.

Član 18.

Molba za primitak državljanina druge narodne republike u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske podnosi se preko kotarskog odnosno gradskog (rajonskog) narodnog odbora, na čijem području molitelj ima prebivalište odnosno boravište.

Član 19.

O primitku državljanina druge narodne republike u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske obavijestit će se narodna republika. čiji je državljanin dotle bio.

Član 20.

Dokle god državljanin Narodne Republike Hrvatske ima državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije, ne može biti brisan iz državljanstva Narodne Republike Hrvatske prije nego što stekne državljanstvo druge narodne republike.

III.

GUBITAK DRŽAVLJANSTVA

Član 21.

Državljanin Narodne Republike Hrvatske, koji bilo po kom osnovu izgubi državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije, gubi istodobno i državljanstvo Narodne Republike Hrvatske.

IV.

POČASNO DRŽAVLJANSTVO

Član 22.

Prezidijum Sabora Narodne Republike Hrvatske može državljanima drugih narodnih republika Federativne Narodne Republike Jugoslavije dati počasno državljanstvo Narodne Republike Hrvatske za njihove osobite zasluge za Narodnu Republiku Hrvatsku. Počasni državljani imaju sva prava, koja pripadaju državljanima Narodne Republike Hrvatske.

V.

UTVRĐIVANJE DRŽAVLJANSTVA

Član 23.

U slučaju spora između Narodne Republike Hrvatske i jedne ili više drugih narodnih republika Federativne Narodne Republike Jugoslavije o republičkom državljanstvu pojedine osobe postupat će se po čl. 34. Zakona o državljanstvu Federativne Narodne Republike Jugoslavije.

Član 24.

Svaki državljanin Narodne Republike Hrvatske mora biti upisan u knjigu državljana Narodne Republike Hrvatske.

Član 25.

Primitak stranih državljana u državljanstvo Narodne Republike Hrvatske kao i gubitak državljanstva Narodne Republike Hrvatske uslijed gubitka državljanstva Federativne Narodne Republike Jugoslavije objavit će se u Narodnim novinama.

VI.

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 26.

Državljanima Narodne Republike Hrvatske postali su danom 28. kolovoza 1945. godine svi državljanin Federativne Narodne Republike Jugoslavije: 1. koji su na dan 6. travnja 1941. imali zavičajnost (članstvo općine) u kojem mjestu na području Narodne Republike Hrvatske, ukoliko nisu kasnijom izjavom stekli državljanstvo druge narodne republike; 2. koji na dan 6. travnja 1941. nisu imali zavičajnost (članstvo općine) u kojem mjestu na području Narodne Republike Hrvatske, ali su do 30. lipnja 1948. dali izjavu pred izvršnim od-borom kotarskog odnosno gradskog (rajonskog) narodnog od-bora, na čijem se području nalazi njihovo prebivalište odnosno boravište, da žele biti državljanin Narodne Republike Hrvatske. Državljanin Federativne Narodne Republike Jugoslavije, koji su na dan 28. kolovoza 1945. godine imali prebivalište van područja Federativne Narodne Republike Jugoslavije, postali su danom 28. kolovoza 1945. godine državljanin Narodne Republike Hrvatske, ako su prije 6. travnja 1941. godine imali posljednju zavičajnost (članstvo općine) u kojem mjestu na području Narodne Republike Hrvatske.

Član 27.

Državljanin Federativne Narodne Republike Jugoslavije, koji nisu već upisani u knjigu državljana druge narodne republike Federativne Narodne Republike Jugoslavije, mogu bez obzira na uvjete i postupak predviđene u čl. 13. ovog zakona, postati državljanin Narodne Republike Hrvatske, ako pred kotarskim odnosno gradskim, (rajonskim) narodnim odborom, na čijem području imaju prebivalište odnosno boravište, dadu iz-javu da žele biti državljanin Narodne Republike Hrvatske. Ako ovakva osoba nema prebivalište ili boravište na području Narodne Republike Hrvatske, upisat će se u knjigu državljana u mjestu njenog posljednjeg prebivališta na području Narodne Republike Hrvatske, odnosno u mjestu, koje sama odredi i svojoj izjavi. Izjavom jednog od roditelja danom po prednjem stavu po-staju državljanin Narodne Republike Hrvatske i njegova djeca ispod 18 godina, ako je i drugi roditelj državljanin Narodne Republike Hrvatske ili je na to dao svoju suglasnost. Za djecu stariju od 14 godina potreban je i njihov pristanak.

Član 28.

Državljanima Narodne Republike Hrvatske smatraju se i ostale osobe, koje su po odredbama Zakona o državljanstvu Federativne Narodne Republike Jugoslavije ili Zakona o državljanstvu osoba na području pripojenom Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji po Ugovoru o miru s Italijom stekle ili budu stekle državljanstvo Federativne Narodne Republike Jugoslavije, ako su tom prigodom izjavile da žele biti državljanin Narodne Republike Hrvatske, odnosno ako po

saveznim propisima stiču državljanstvo Narodne Republike Hrvatske. Državljanstvo Narodne Republike Hrvatske gubi se isto tako sticanjem državljanstva druge narodne republike.

Strana 66 — Broj 23 NARODNE NOVINE Ponedjeljak, 22. svibnja 1950.

Član 29.

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u Narodnim novinama.

U. broj 18

U Zagrebu, dne 22. svibnja 1950.

Prezidijum Sabora Narodne Republike Hrvatske

Tajnik: Predsjednik:

Franičević Jure, v. r.

Predsjednik: Mrazović Karlo, v. r.

Zakon o državljanstvu Socijalističke Republike Hrvatske iz 1977. godine

NARODNE NOVINE Broj 32 — Strana 515 - 517

283

Na temelju člana 389. Ustava Socijalističke Republike donosim

UKAZ

o proglašenju Zakona o državljanstvu Socijalističke

Republike Hrvatske

Proglašava se Zakon o državljanstvu Socijalističke Republike Hrvatske, koji je Sabor Socijalističke Republike Hrvatske donio na sjednici Društveno-političkog vijeća 20. srpnja 1977.

Broj: 795/02-77

Zagreb, 1. kolovoza 1977.

Predsjednik

Predsjedništva SR Hrvatske

Jakov Blažević, v. r.

ZAKON

o državljanstvu Socijalističke Republike Hrvatske

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Za građane Socijalističke Republike Hrvatske postoji republičko državljanstvo. Državljeni Socijalističke Republike Hrvatske istovremeno su državljani Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije

Član 2.

Državljeni drugih socijalističkih republika Jugoslavije imaju u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj ista prava i dužnosti kao njeni državljani.

II. STICANJE DRŽAVLJANSTVA

Član 3.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče se:

1. porijeklom,
2. rođenjem na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske,
3. primitkom državljanina druge socijalističke republike u državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske,
4. prirođenjem
5. po međunarodnim ugovorima.

Sticanjem državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske stiče se i državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 4.

Porijeklom stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske dijete:

1. ako su oba roditelja u trenutku rođenja djeteta državljani Socijalističke Republike Hrvatske;
2. ako je jedan od roditelja državljanin Socijalističke Republike Hrvatske, a drugi državljanin druge socijalističke republike, dijete stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ako se roditelji o tome sporazume;

3. ako nema sporazuma roditelja o državljanstvu djeteta, dijete je državljanin Socijalističke Republike Hrvatske:

— ako u trenutku rođenja djeteta roditelji imaju prebivalište u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj,

— ako u trenutku rođenja djeteta roditelji nemaju zajedničko prebivalište u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, dijete stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske pod uvjetom da je upisano u matičnu knjigu rođenih u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj.

Ako roditelji ne daju izjavu o državljanstvu djeteta u smislu točke 2. stava 1. ovoga člana u roku dva mjeseca od dana rođenja djeteta, dijete stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske na temelju točke 3. stava 1. ovoga člana.

Član 5.

Dijete stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, ako je jedan od roditelja u trenutku rođenja djeteta državljanin Socijalističke Republike Hrvatske, a drugi strani državljanin ili osoba bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, a dijete je rođeno u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj.

Član 6.

Dijete rođeno u inozemstvu porijeklom stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, ako je jedan od roditelja državljanin Socijalističke Republike Hrvatske a drugi strani državljanin ili osoba bez državljanstva ili nepoznatog državljanstva, ako ga jedan od roditelja do navršene 18. godine života prijavi za upis kao državljanina Socijalističke Republike Hrvatske kod nadležnog organa u zemlji ili inozemstvu ili ako se do navršene 18. godine života stalno nastani u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj odnosno na teritoriju druge socijalističke republike, a po propisima te republike nije steklo njeno državljanstvo. Dijete rođeno u inozemstvu čiji je jedan roditelj u trenutku njegovog rođenja državljanin Socijalističke Republike Hrvatske stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske iako nisu ispunjeni uvjeti iz stava 1. ovoga člana, ako bi dijete ostalo bez republičkog državljanstva. Dijete koje stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prema stavu 1. i 2. ovoga člana smatra se državljaninom Socijalističke Republike Hrvatske od časa rođenja.

Član 7.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče dijete rođeno ili nađeno na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske kojem su oba roditelja nepoznata ili su nepoznatog državljanstva ili su bez državljanstva.

Djetetu će prestati državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ako se do navršene 14. godine života utvrdi da su mu roditelji strani državljanin ili državljanin drugih socijalističkih republika.

Član 8.

Primitkom u državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske državljanin druge socijalističke republike, ako

dade izjavu da želi steći državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske i ako ispunjava slijedeće uvjete:

1. da je navršio 18 godina života,
2. da u vrijeme davanja izjave ima prebivalište na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske.

Dijete mlađe od 18 godina života stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ako su oba roditelja stekla državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske na osnovi stava 1. ovoga člana ili ako je državljanstvo stekao jedan roditelj a drugi već ima državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske. Dijete mlađe od 18 godina života stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ako je državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske na osnovi stava 1. ovoga člana stekao jedan roditelj a drugi je državljanin druge socijalističke republike, ako se o tome roditelji sporazume.

Maloljetni usvojenik državljanin druge socijalističke republike može steći državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske na zahtjev usvojitelja. Ako je dijete starije od 14 godina života za sticanje državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske na osnovi stava 2, 3. i 4. ovoga člana potreban je pristanak djeteta.

Član 9.

O sticanju državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske državljanina druge socijalističke republike Republički sekretarijat za unutrašnje poslove dužan je obavijestiti republički organ uprave nadležan za poslove državljanstva one republike čiji je državljanin bila osoba koja je primljena u državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske.

Član 10.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prirođenjem može steći stranac koji je podnio zahtjev za primitak u državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, ako je u zahtjevu naveo da želi primiti državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, a ispunjava uvjete propisane Zakonom o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 11.

Ako su oba roditelja prirođenjem stekla državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče i njihovo dijete mlađe od 18 godina života.

Ako je prirođenjem jedan od roditelja stekao državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prirođenjem stiče i njihovo dijete mlađe od 18 godina, ako taj roditelj to zahtijeva i ako dijete živi na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske. Maloljetni usvojenik stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prirođenjem ako je usvojitelj u zahtjevu za primitak u državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije naveo da želi da usvojenik postane državljanin Socijalističke Republike Hrvatske.

Ako je dijete starije od 14 godina života za sticanje državljanstva prema stavu 1, 2. i 3. ovoga člana potreban je pristanak djeteta.

Član 12.

Osoba koja je prirođenjem stekla državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske danom uručenja rješenja o sticanju državljanstva prirođenjem.

Član 13.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske stiče osoba koja je po međunarodnom ugovoru stekla državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, ako je u vrijeme koje je određeno ugovorom imala prebivalište na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske ili se je davanjem izjave izjasnila za državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske.

III. PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA

Član 14.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prestaje:

1. otpustom,
2. odricanjem,
3. oduzimanjem,
4. sticanjem državljanstva druge socijalističke republike,
5. po međunarodnim ugovorima.

Član 15.

Otpust iz državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske može se dati osobi koja je podnijela zahtjev za otpust iz državljanstva Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, ako ispunjava uvjete propisane Zakonom o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 16.

Osobi kojoj otpustom prestaje državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, prestaje otpustom i državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske. Državljanstvo prema stavu 1. ovoga člana prestaje danom uručenja rješenja o otpustu iz državljanstva.

Član 17.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske može prestati odricanjem ako je podnijeta izjava o odricanju državljanstva i ako su za to ispunjeni uvjeti propisani Zakonom o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prema stavu 1. ovoga člana prestaje danom podnošenja izjave o odricanju državljanstva, ako nadležni organ rješenjem uvaži izjavu o odricanju državljanstva.

Član 18.

Državljaninu Socijalističke Republike Hrvatske koji je odsutan iz Jugoslavije može se oduzeti državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske, ako su za to ispunjeni uvjeti propisani Zakonom o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 19.

Državljaninu Socijalističke Republike Hrvatske prestaje državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ako na osnovi njegovog zahtjeva bude primljen u državljanstvo druge socijalističke republike.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prema stavu 1. ovoga člana prestaje i djetetu mlađem od 18 godina života, ako je državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prestalo roditeljima, ili jednom od njih a drugi roditelj se s tim suglasi. Odredba stava 2. ovoga člana odnosi se i na maloljetnog usvojenika.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prema stavu 1, 2. i 3. ovoga člana prestaje danom sticanja državljanstva druge socijalističke republike. Ako je dijete starije od 14 godina života za prestanak državljanstva prema stavu 2. i 3. ovoga člana potrebi je pristanak djeteta.

Član 20.

Državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske gubi osoba koja po međunarodnim ugovorima gubi državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Član 21.

Osoba kojoj je kao maloljetnoj prestalo državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske prema članu 15. i 17. ovoga zakona stiće ga ponovno,

ako se do navršene 25.

Ponedjeljak, 8. kolovoza 1977.

NARODNE NOVINE

Broj 32 — Strana 517

godine života stalno nastani u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj i podnese zahtjev za ponovno sticanje državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske.

IV. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Član 22.

Zahtjev za primitak u državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske ili otpust iz državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske podnosi se preko nadležnog Općinskog organa uprave na čijem području molitelj ima prebivalište odnosno boravište.

Rješenje o sticanju i prestanku državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske donosi Republički sekretarijat za unutrašnje poslove. U rješenju kojim se odbija zahtjev za primitak ili otpust iz

državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske ne moraju se navesti razlozi kojima se organ rukovodio pri donošenju rješenja.

Član 23.

Za rješavanje spornih pitanja u pogledu državljanstva osoba, čije se državljanstvo utvrđuje, nadležan je Republički sekretarijat za unutrašnje poslove.

Član 24.

Evidenciju o državljanstvu vodi nadležni općinski organ uprave.

O državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i o državljanstvu Socijalističke Republike Hrvatske vodi se jedinstvena evidencija. U evidenciju o državljanstvu upisuju se i osobe prema mjestu prebivališta na teritoriju Socijalističke Republike Hrvatske koje se prema odredbama ovoga zakona smatraju državljanima drugih socijalističkih republika.

Član 25.

Uvjerenje o državljanstvu izdaje nadležni općinski organ uprave na zahtjev zainteresirane osobe. U uvjerenju o državljanstvu označava se državljanstvo socijalističke republike i državljanstvo Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 26.

Državljaninom Socijalističke Republike Hrvatske smatra se osoba koja je po dosadašnjim propisima imala državljanstvo Socijalističke Republike Hrvatske.

U evidenciju državljanstva Socijalističke Republike Hrvatske upisat će se osobe koje se na temelju odredaba ovoga zakona smatraju državljanima Socijalističke Republike Hrvatske.

Član 27.

Republički sekretar za unutrašnje poslove propisat će u roku šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga zakona obrasce o vođenju evidencije o državljanstvu, uvjerenja o državljanstvu i načinu vođenja evidencije.

Član 28.

Stupanjem na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o državljanstvu Socijalističke Republike Hrvatske (»Narodne novine« broj 13/65).

Član 29.

Ovaj zakon stupa na snagu osmoga dana nakon objave u »Narodnim novinama«.

Broj: 5137-1977

Zagreb, 20. srpnja 1977.

SABOR

SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE HRVATSKE

Zamjenjuje predsjednika

Društveno-političkog vijeća

potpredsjednik

Mato Orešić, v. r.

Predsjednik Sabora

dr Ivo Perišin, v. r.

ZAKON O DRŽAVLJANSTVU BOSNE I HERCEGOVINE

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine: broj: 4/97,13/97,41/02,6/03, 14/03, 76/09 i 87/13)

Prečišćen tekst – integralni tekst – autorski tekst Advokatski ured Prnjavorac

<https://advokat-prnjavorac.com>

III - POGLAVLJE

PRESTANAK BiH DRŽAVLJANSTVA

Član 15.

Državljanstvo se ne može izgubiti ako bi osoba koja je u pitanju time ostala bez državljanstva (apatrid), osim u slučaju utvrđenim članom 23. stav 1.

Član 16.

Državljanstvo Bosne i Hercegovine prestaje:

- a) odricanjem,
- b) otpustom,
- c) oduzimanjem,
- d) međunarodnim sporazumom.

ODRICANJE

Član 19.

1. Građanin koji je napunio 18 godina, koji živi u inostranstvu i ima državljanstvo druge države, ili mu je zagantovano sticanje državljanstva druge države, ima pravo da se odrekne BiH državljanstva.

2. Djetetu koje živi u inostranstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je isto zagantovano prestaje državljanstvo BiH odricanjem na zahtjev oba roditelja kojima je državljanstvo BiH prestalo odricanjem, ili na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo prestalo odricanjem uz saglasnost drugog roditelja koji je državljanin BiH, ili na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo BiH prestalo odricanjem, ako je drugi roditelj mrtav ili je izgubio roditeljsko pravo ili je stranac ili osoba bez državljanstva ili na zahtjev usvojioca ako mu je prestalo državljanstvo BiH odricanjem i odnos između usvojioca i usvojenog djeteta je odnos potpunog usvojenja. Ako je dijete starije od 14 godina, zahtijeva se njegov pristanak.

3. U slučajevima iz st. 1. i 2. ovog člana, državljanstvo BiH prestaje licu kada nadležni organ utvrdi da su ispunjeni potrebni uslovi iz st. 1. i 2. ovog člana i stranci uruči rješenje o prestanku državljanstva BiH, ili kad joj ga nadležno diplomatsko-konzularno predstavništvo BiH u inostranstvu uputi poštom.

Član 20.

Odluka o odricanju može biti poništena na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju.

OTPUST

Član 21.

Otpust iz BiH državljanstva može biti odobren na osnovu zahtjeva lica koje živi na teritoriji BiH, koje ispunjava sljedeće uslove:

1. da ima 18 godina;
2. da se protiv njega ne vodi krivični postupak zbog učinjenog krivičnog djela koje se goni po službenoj dužnosti, ili ako je osuđen na kaznu zatvora u BiH, da tu kaznu izdržava;
3. da je izmirio sve nužne doprinose, poreze ili druge zakonske obaveze plaćanja utvrđene pravnosnažnim odlukama nadležnih organa;
4. da je stekao ili mu je garantovano državljanstvo druge države;
5. da je ispunio svoje vojne obaveze.

Član 22.

Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo, ili kojem je zagantovano sticanje državljanstva druge države, i koje još uvijek živi na teritoriji BiH, prestaje državljanstvo BiH otpustom na zahtjev:

1. oba roditelja čije je državljanstvo BiH prestalo otpustom;
2. jednog roditelja čije je državljanstvo BiH izgubljeno otpustom, ako drugi roditelj nije živ, ili su mu oduzeta roditeljska prava, ili je stranac ili osoba bez državljanstva;
3. jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije BiH državljanstvo je izgubljeno otpustom a drugi roditelj, koji je državljanin BiH, se slaže;
4. usvojitelja ako mu je državljanstvo BiH prestalo otpustom, a odnos između usvojitelja i usvojenog djeteta predstavlja odnos potpunog usvojenja.

Ako je dijete starije od 14 godina, u st. 1., 2. i 3. zahtijeva se njegov pristanak.

ODUZIMANJE

Član 23.

Državljanstvo BiH može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:

1. ako je državljanstvo Bosne i Hercegovine stečeno pomoću prevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva,
2. kada državljanin BiH vrši dobrovoljnu službu u stranim vojnim snagama uprkos pravne zabrane takve službe,
3. kada je državljanstvo BiH stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, bez ispunjenja uslova iz čl. 9. i 10.
4. kada je državljanin osuđen u ili van područja Bosne i Hercegovine pravosnažnom presudom, radi preduzimanja radnji kojima se narušavaju ustavni poredak i sigurnost BiH, ili kada je osuđen radi članstva u organizaciji koja preduzima takve radnje, pod uslovom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH.
5. kada je državljanin osuđen u ili van područja Bosne i Hercegovine pravosnažnom presudom za krivično djelo koje uključuje krijumčarenje vatrenog oružja, eksploziva, radioaktivnog materijala ili narkotičkih sredstava i psihogenih supstanci; ili ilegalni prevoz i trgovinu materijalima i opremom za proizvodnju oružja ili drugih sredstava masovnog uništenja; ili ilegalni ulazak u BiH, ostanak ili izlasak iz BiH pojedinaca ili grupa; ili organizuje ili učestvuje u trgovini ljudima, pod uslovom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH.
6. kada je državljanin osuđen u ili van područja Bosne i Hercegovine pravosnažnom presudom za krivično djelo koje proizilazi iz aktivnosti koje se razlikuju od onih iz tač. 4. i 5. ovog člana, a koje ozbiljno štete vitalnim interesima BiH.

DATUM PRESTANKA

Član 24.

Državljanstvo BiH prestaje otpustom, odricanjem ili oduzimanjem, danom dostavljanja rješenja o prestanku državljanstva BiH licu na koje se isto odnosi.

Ako mjesto prebivanja tog lica nije poznato, ili ne može biti potvrđeno, BiH državljanstvo prestaje danom objavljivanja rješenja u Službenom glasniku BiH.

ZAKON O DRŽAVLJANSTVU REPUBLIKE SRPSKE, BiH

Prečišćen tekst – integralni tekst – autorski tekst Advokatska kancelarija Prnjavorac

<https://advokat-prnjavorac.com>

Član 19.

Državljanstvo Republike Srpske prestaje:

- a) otpustom,

- b) odricanjem,
- v) oduzimanjem i
- g) na osnovu međunarodnog sporazuma.

1. Otpust

Član 20.

Državljaninu Republike Srpske koji živi na teritoriji Republike Srpske može biti odobren otpust iz državljanstva Republike Srpske na osnovu zahtjeva za otpust, uz odgovarajuće priložene dokumente kojima dokazuje:

- a) da je napunio 18 godina života ili da je navršenjem 16 godina života stekao poslovnu sposobnost emancipacijom,
- b) da je izmirio sve doprinose, poreze i druge zakonske obaveze prema fizičkim i pravnim licima za koje postoji izvršna isprava,
- v) da je izmirio obaveze iz socijalnog osiguranja i radnog odnosa,
- g) da je izmirio imovinsko-pravne obaveze iz bračnih i roditeljskih odnosa prema licima koja imaju prebivalište na teritoriji Republike Srpske,
- d) da se protiv njega u Republici Srpskoj ne vodi krivični postupak za krivična djela u skladu sa Krivičnim zakonom Republike Srpske ili, ako je osuđen na kaznu zatvora u Republici Srpskoj, da je tu kaznu izdržao i
- đ) da je stekao ili mu je garantovano državljanstvo druge države.

Član 21.

Rješenje o otpustu može se poništiti na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva.

Član 22.

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo ili kojem je zagantovano državljanstvo druge države i koje još uvijek živi na teritoriji Republike Srpske, prestaje državljanstvo Republike Srpske otpustom na zahtjev:

- a) oba roditelja čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom,
- b) jednog roditelja čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom, ako drugi roditelj nije živ ili su mu oduzeta roditeljska prava, ili je strani državljanin ili lice bez državljanstva,
- v) jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom, a drugi roditelj, koji je državljanin Republike Srpske, saglasan je,
- g) usvojioca, ako mu je državljanstvo Republike Srpske prestalo otpustom, a u pitanju je potpuno usvojenje između usvojioca i usvojenog djeteta.

(2) Ako je dijete starije od 14 godina, potreban je njegov pristanak u slučajevima navedenim u stavu 1. ovog člana.

2. Odricanje

Član 23.

(1) Državljanin koji je napunio 18 godina života, ima prebivalište u inostranstvu i stekao je ili mu je garantovano državljanstvo druge države, ima pravo da se odrekne državljanstva Republike Srpske.

(2) Licu prestaje državljanstvo Republike Srpske na osnovu odricanja, nakon što nadležni organ utvrdi da su ispunjeni uslovi propisani stavom 1. ovog člana i dostavi mu rješenje o tome.

Član 24.

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje živi u inostranstvu i koje je steklo ili mu se garantuje državljanstvo druge države prestaje državljanstvo Republike Srpske odricanjem na zahtjev:

a) oba roditelja kojima je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem,

b) jednog roditelja kojem je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem, ako drugi roditelj nije živ, ili su mu oduzeta roditeljska prava, ili je strani državljanin ili lice bez državljanstva,

v) jednog roditelja, koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem, a drugi roditelj, koji je državljanin Republike Srpske, saglasan je i

g) usvojioca, ako mu je državljanstvo Republike Srpske prestalo odricanjem, a u pitanju je potpuno usvojenje između usvojioca i usvojenog djeteta.

(2) Ako je dijete starije od 14 godina života, potreban je njegov pristanak u slučajevima iz stava 1. ovog člana.

Član 25.

Rješenje o odricanju može se poništiti na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva.

3. Oduzimanje

Član 26.

Državljanstvo Republike Srpske može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:

a) ako je državljanstvo stečeno pomoću prevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva,

b) ako državljanin Republike Srpske vrši dobrovoljno službu u stranim vojnim snagama uprkos pravnoj zabrani takve službe,

v) ako je državljanstvo Republike Srpske stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, a nisu ispunjeni uslovi iz čl. 11, 12, 13, 15, 16. i 28. ovog zakona.

4. Datum prestanka

Član 27.

(1) Državljanstvo prestaje danom dostavljanja rješenja o prestanku državljanstva Republike Srpske licu na koje se rješenje odnosi.

(2) Ako prebivalište takvog lica nije poznato ili ne može biti utvrđeno, državljanstvo Republike Srpske prestaje danom objavljivanja rješenja u „Službenom glasniku Republike Srpske“.

ZAKON O DRŽAVLJANSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

«Službene novine Federacije BiH», broj 38/16 (2016.g)

Prečišćen tekst – autorski tekst Advokatska kancelarija Prnjavorac

<https://advokat-prnjavorac.com>

PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE BiH

Odjeljak 1. Osnovi za prestanak državljanstva

Član 16.

(Osnovi za prestanak državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije prestaje:

- a) odricanjem;
- b) otpustom;
- c) oduzimanjem;
- d) međunarodnim sporazumom.

Član 17.

(Uvjeti pod kojima državljanstvo ne može prestati)

Državljanstvo Federacije ne može prestati ako bi lice koje je u pitanju time ostalo bez državljanstva, osim u slučajevima utvrđenim u članu 23. tačka a) ovog zakona.

Odjeljak 2. Prestanak državljanstva odricanjem

Član 18.

(Uvjeti za prestanak državljanstva na osnovu odricanja)

(1) Državljanin Federacije koji je napunio 18 godina, živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zagarantirano sticanje državljanstva druge države, ima pravo odreći se državljanstva Federacije.

(2) Djetetu koje živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zagarantirano državljanstvo druge države, prestaje državljanstvo Federacije odricanjem:

a) na zahtjev oba roditelja kojima je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem ili

b) na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem, uz saglasnost drugog roditelja koji je državljanin Federacije ili

c) na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem ako je drugi roditelj umro ili mu je oduzeto roditeljsko staranje ili je stranac ili lice bez državljanstva ili

d) na zahtjev usvojioca kojem je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem, a odnos između usvojioca i usvojenog djeteta je odnos potpunog usvojenja.

(3) Ako je dijete iz stava (2) ovog člana starije od 14 godina, potreban je i njegov pisani pristanak.

(4) U slučajevima iz st. (1) i (2) ovog člana državljanstvo Federacije prestaje licu kada nadležni organ utvrdi da su ispunjeni potrebni uvjeti iz st. (1) i (2) ovog člana i stranci

uruči rješenje o prestanku državljanstva Federacije.

Član 19.

(Poništenje odluke - rješenja o prestanku državljanstva Federacije odricanjem)

Odluka - rješenje o prestanku državljanstva Federacije odricanjem može biti poništeno na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje

državljanstva, o čemu je to lice dužno priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 3. Prestanak državljanstva otpustom

Član 20.

(Uvjeti za prestanak državljanstva otpustom)

Državljaninu Federacije koji živi na teritoriji Federacije može biti odobren otpust iz državljanstva Federacije na osnovu zahtjeva za otpust i koji ispunjava sljedeće uvjete:

a) da ima 18 godina;

b) da protiv tog lica nije pokrenut krivični postupak zbog učinjenog krivičnog djela u skladu s Krivičnim zakonom Federacije i Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine ili da je osuđeno na kaznu zatvora u Federaciji i da je tu kaznu izdržalo;

c) da je izmirilo sve doprinose, poreze, odnosno druge zakonske obaveze plaćanja utvrđene pravomoćnim odlukama nadležnih organa, što se bliže uređuje propisom iz člana 48. ovog zakona;

d) da je steklo ili mu je garantirano sticanje državljanstva druge države.

Član 21.

(Prestanak državljanstva za dijete na osnovu otpusta)

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo ili kojem je zagarantirano sticanje državljanstva druge države i koje još živi na teritoriji Federacije prestaje državljanstvo Federacije otpustom, na zahtjev:

- a) oba roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom ili
- b) jednog roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, ako drugi roditelj nije živ ili mu je oduzeto roditeljsko staranje ili je stranac ili lice bez državljanstva ili
- c) jednog roditelja koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a drugi roditelj koji je državljanin Federacije se s tim složi ili
- d) usvojioca kojem je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a odnos između usvojioca i usvojenog djeteta predstavlja odnos potpunog usvojenja.

(2) U slučajevima iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana ukoliko dijete ima više od 14 godina, potreban je njegov pisani pristanak.

Član 22.

(Poništenje rješenja o prestanku državljanstva otpustom)

Rješenje o otpustu iz državljanstva Federacije bit će poništeno na zahtjev stranke ako ta stranka nije stekla državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva, o čemu je to lice dužno priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 4. Prestanak državljanstva oduzimanjem, međunarodnim sporazumom i datum prestanka državljanstva Federacije

Član 23.

(Uvjeti za oduzimanje državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:

- a) ako je državljanstvo Federacije stečeno pomoću prijevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva;
- b) kada državljanin Federacije obavlja dobrovoljnu službu u inozemnim vojnim snagama uprkos pravnoj zabrani takve službe;
- c) kada je državljanstvo Federacije stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, bez ispunjavanja uvjeta iz čl. 8. i 9. ovog zakona;
- d) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom zbog poduzimanja radnji kojima se narušava ustavni poredak i sigurnost Bosne i Hercegovine ili kada je osuđen zbog članstva u organizaciji koja poduzima takve radnje, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;

e) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za krivično djelo koje uključuje: krijumčarenje vatrenog oružja, eksploziva, radioaktivnog materijala ili narkotičkih sredstava i psihogenih supstanci; ili ilegalni prijevoz i trgovinu materijalima i opremom za proizvodnju oružja ili drugih sredstava masovnog uništenja; ili

ilegalni ulazak u Bosnu i Hercegovinu, ostanak ili izlazak iz Bosne i Hercegovine pojedinaca ili grupa; ili organizuje ili učestvuje u trgovini ljudima, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;

f) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za krivično djelo koje proizlazi iz aktivnosti koje se razlikuju od onih iz tač. d) i e) ovog člana, a koje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine.

Član 24.

(Prestanak državljanstva na osnovu međunarodnog sporazuma)

Državljaninu Federacije može prestati državljanstvo Federacije na osnovu međunarodnog sporazuma zaključenog između Bosne i Hercegovine i druge države koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine u skladu sa članom IV. 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 25.

(Datum prestanka državljanstva Federacije)

(1) Državljanstvo Federacije prestaje danom uručenja (dostave) rješenja o prestanku državljanstva Federacije licu na koje se rješenje odnosi.

(2) Ako mjesto prebivališta lica iz stava (1) ovog člana nije poznato ili ne može biti utvrđeno, državljanstvo Federacije prestaje danom objave rješenja u "Službenim novinama Federacije BiH".

ZAKON BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE O IZBORU I PROMJENI ENTITETSKOG DRŽAVLJANSTVA

Prečišćen tekst – autorski tekst Advokatski ured Prnjavorac

<https://advokat-prnjavorac.com>

Član 1

(Predmet zakona)

(1) Ovim zakonom propisuje se postupak za ostvarivanje prava na izbor entitetskog državljanstva i prava na promjenu entitetskog državljanstva stečenog u skladu sa zakonom za državljane Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: BiH) sa prebivalištem u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: stanovnici Distrikta).

(2) U smislu ovog zakona, stanovnicima Distrikta smatraju se lica definisana kao stanovnici Distrikta u skladu sa Statutom Distrikta.

(3) Ovaj zakon mora biti u skladu sa Zakonom o državljanstvu Bosne i Hercegovine i zakonima o državljanstvu entiteta.

Član 2

(Nadležni organ Distrikta za pitanja državljanstva)

Nadležni organ Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Distrikt) za pitanja državljanstva je Odjeljenje za javni registar Vlade Distrikta (u daljnjem tekstu: Odjeljenje za javni registar).

Član 3

(Izbor entitetskog državljanstva)

(1) Stanovnik Distrikta koji nema izjavljeno entitetsko državljanstvo može izabrati svoje entitetsko državljanstvo.

(2) Stanovnik Distrikta iz stava 1 ovog člana koji želi da ostvari pravo na izbor entitetskog državljanstva, podnosi putem Odjeljenja za javni registar pismeni zahtjev nadležnom organu entiteta čije državljanstvo bira.

(3) Zahtjev iz stava 2 ovog člana sadrži izjavu o izboru državljanstva entiteta čije se državljanstvo bira, a uz zahtjev se prilažu uvjerenje o državljanstvu BiH ili ovjerena kopija putne isprave BiH, ovjerena kopija lične karte i potvrda o prebivalištu u Distriktu.

Član 4

(Promjena entitetskog državljanstva)

(1) Stanovnik Distrikta koji je državljanin jednog od entiteta ostaje državljanin tog entiteta, osim u slučaju da promijeni svoje entitetsko državljanstvo.

(2) Stanovnik Distrikta iz stava 1 ovog člana koji želi da promijeni svoje entitetsko državljanstvo, podnosi putem Odjeljenja za javni registar pismeni zahtjev nadležnom organu entiteta čije državljanstvo želi da stekne.

(3) Zahtjev iz stava 2 ovog člana sadrži izjavu o promjeni entitetskog državljanstva sticanjem državljanstva entiteta čije državljanstvo želi da stekne, a uz zahtjev se prilažu uvjerenje o državljanstvu BiH ili ovjerena kopija putne isprave BiH, ovjerena kopija lične karte i potvrda o prebivalištu u Distriktu.

(4) Pravo stanovnika Distrikta da promijeni svoje entitetsko državljanstvo može se ostvariti samo jednom po osnovu prebivališta u Distriktu.

Član 5

(Obaveze Odjeljenja za javni registar)

(1) Odjeljenje za javni registar dužno je da osigura da zahtjev za izbor ili promjenu entitetskog državljanstva bude potpun te da zahtjev i prateću dokumentaciju u najkraćem roku, a

najduže u roku od sedam dana od dana podnošenja potpunog zahtjeva, prosljedi nadležnom organu entiteta kojem je zahtjev upućen.

(2) U slučaju zahtjeva za promjenu entitetskog državljanstva, Odjeljenje za javni registar dužno je da o zahtjevu i pratećoj dokumentaciji obavijesti nadležni organ entiteta čije državljanstvo prestaje sticanjem državljanstva drugog entiteta.

(3) Nakon što Odjeljenje za javni registar primi rješenje nadležnog organa entiteta, utvrdit će da li je podnosilac zahtjeva primio rješenje, prosljedit će rješenje podnosiocu zahtjeva ukoliko je to potrebno i potvrdit će da je državljanstvo upisano u matične knjige.

(4) U slučaju da Odjeljenje za javni registar ne primi rješenje u roku od sedam dana od dana kada je rješenje trebalo da bude dostavljeno u skladu sa zakonima entiteta, šef Odjeljenja donosi rješenje kojim potvrđuje da je državljanstvo upisano u matične knjige bez posebnog rješenja.

(5) U slučaju da Odjeljenje za javni registar utvrdi da državljanstvo nije upisano, o tome je dužno obavijestiti podnosioca zahtjeva.

Član 6 (Državljanstvo djece)

(1) Dijete koje u skladu sa odgovarajućim zakonima BiH stekne državljanstvo BiH porijeklom ili usvajanjem, stiče entitetsko državljanstvo roditelja ili usvojitelja koji posjeduje državljanstvo BiH.

(2) Ako roditelji ili usvojitelji imaju različito entitetsko državljanstvo, dijete stiče entitetsko državljanstvo prema dogovoru roditelja ili usvojitelja, s tim da je potreban pristanak djeteta ukoliko je dijete starije od 14 godina života.

(3) Ako roditelji ili usvojitelji ne mogu da postignu dogovor, dijete stiče entitetsko državljanstvo roditelja ili usvojitelja koji je prvi upisao dijete ili je prvi podnio zahtjev za upis.

(4) Dijete iz stava 2 i stava 3 ovog člana može promijeniti svoje entitetsko državljanstvo kada napuni 18 godina života, osim u slučaju da je u međuvremenu izgubilo državljanstvo BiH u skladu s odgovarajućim zakonima BiH.

Član 7

(Državljanstvo naturalizovanih lica)

Lice sa prebivalištem u Distriktu koje stekne državljanstvo BiH naturalizacijom bira svoje entitetsko državljanstvo.

Član 8

(Nadležnost Odjeljenja za javni registar)

1) Odjeljenje za javni registar nadležno je za:

a) sprovođenje ovog zakona;

b) sprovođenje Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine u okviru nadležnosti Distrikta;

- c) vođenje evidencije o državljanima BiH koji su upisani u knjigu državljana BiH koja se vodi za Distrikt i podataka o njihovom entitetskom državljanstvu u skladu sa zakonima iz člana 1 stava 3 ovog zakona;
- d) izdavanje uvjerenja o državljanstvu BiH uključujući i entitetsko državljanstvo u skladu sa zakonima iz člana 1 stava 3 ovog zakona;
- e) donošenje podzakonskih propisa kojima se određuje postupak za pitanja koja su u nadležnosti Distrikta, a tiču se državljanstva.

Član 9

(Stavljanje van snage)

Danom stupanja na snagu ovog zakona stavlja se van snage Zakon o izboru i promjeni entitetskog državljanstva lica s prebivalištem u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, brojevi: 3/04 i 40/04).

Član 10

(Prelazna odredba)

Do donošenja podzakonskih propisa u skladu sa ovim zakonom, primjenjuju se propisi doneseni u skladu sa Zakonom iz člana 9 ovog zakona, ukoliko nisu u suprotnosti sa ovim zakonom.

Član 11

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Brčko distrikta BiH pod uslovom da ne stupa na snagu prije nego što stupe na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državljanstvu Federacije Bosne i Hercegovine proglašen Odlukom Visokog predstavnika br. 12/09 i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državljanstvu Republike Srpske proglašen Odlukom Visokog predstavnika br. 13/09.